

αὐτῶν θὰ ἦτο ἀνεξήγητος κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ συγχρονισμοῦ τῆς περιστροφῆς μετὰ τῆς περιφορᾶς τοῦ πλανήτου. Τῷ ὄντι, λέγει, ἐν ἡ περιπτώσει ὁ πλανήτης οὗτος ἔστρεψε πρὸς τὸν ἥλιον τὸ αὐτὸ ἡμισφαίριον, τὸ μέγιστον τοῦ ψύχους θὰ συνέπιπτε μετὰ τοῦ ἀπεστραμμένου τῷ ἥλιῳ ἡμισφαιρίου, τὸ δὲ μέγιστον τῆς θερμότητος μετὰ τοῦ κέντρου τοῦ πεφωτισμένου, ἅπαντα δὲ ἡ περιφέρεια τοῦ πεφωτισμένου ἡμισφαιρίου θὰ εὐρίσκετο ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς κλιματολογικοὺς ὅρους.

Δυνάμεθα ἄρα, λέγει, νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων ὅτι ἡ Ἀφροδίτη στρέφεται περὶ ἐαυτὴν καὶ ὅτι ὁ ἄξων αὐτῆς εἶνε ὀλίγον κεκλιμένος ἐπὶ τῆς τροχιάς αὐτῆς, διότι οἱ δύο πολικοὶ πόλοι εἶνε πολλακίς ὁρατοὶ ταυτοχρόνως. Αἱ παρατηρήσεις τῶν κηλίδων δὲν ἀρκοῦσι πρὸς μέτρησιν τῆς διαρκείας τῆς περιστροφῆς, ἀλλὰ φαίνονται ὑποσημαίνουσai ὅτι ἡ διάρκεια αὕτη δὲν ἀφίσταται σημαντικῶς τῶν εἰκοσι τεσσάρων ὥρων.

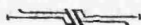
* *

Τρίτη ἐνδιαφέρουσα ἀνακοίνωσις ἐγένετο τῇ αὐτῇ Ἀκαδημίᾳ διὰ τοῦ κ. Faye ὑπὸ τοῦ ῥώσου στρατηγοῦ κ. Venukoff ἀναφορικῶς πρὸς τὰ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀτμοσφαίρας στρώματα παρατηρούμενα περιστροφικὰ φαινόμενα, πειραματικῶς καὶ πάλιν βεβαιωθέντα κατὰ τὴν ὑπὸ δύο ῥώσων ἀξιωματικῶν, τῶν κ. Naidenoff καὶ πρίγκιπος Obolensky, γενομένην παρὰ τὴν Βαρσοβίαν ἀεροπορίαν. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τὸ ἀεροπλάνον ἀνυψώθη σχεδὸν κατακόρυφως μέχρις ὕψους 1000 μ., εἶτα δὲ δινηθῆναι πρὸς τὸ δυτικὸν νοτιοδυτικὸν καὶ ὑψώθη μέχρι 1500 μ.

Ἐργάζαντο τότε ποσότητὰ τίνα ἔργματος καὶ οὕτως ὑψώθησαν μέχρι 1700—1800 μ., μὲν δὲ τὸ ἀεροπλάνον, ἐξακολουθοῦν τὴν ἀνοδὸν αὐτοῦ, διέγραψε τὸ ὅσον ἀνιούσης σπείρας, ἥς ἡ ὀριζόντιος προβολὴ εἶχε διάμετρον 3 χμ. Οὕτως ὑψώθησαν μέχρι 3700 μ. ὕψους ἀρξαμένης δὲ τῆς καθόδου, τὸ ἀεροπλάνον διέγραψεν ἐκ νέου δευτέραν σπείραν, τὴν σφοδρὰν ταύτην κατιοῦσαν καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἀντίστροφον. Ἐν ταῖς χαμηλαῖς τῆς ἀτμοσφαίρας χώραις ἡ καθόδος ἦν σχεδὸν κατακόρυφος. Οἱ γενικοὶ ἀτμοσφαιρικοὶ ὅροι ἦσαν τοιοῦτοι, ὥστε τὸ ἀεροπλάνον μόλις διήνυσεν 16 χμ. πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν ἐν διαστήματι 6 ὧρων ὥρων, ἐξ οὗ ἐπεταὶ ὅτι ἐπικράτει γυνεμία, ἐξαιρέσει χώρας τινὸς καίμενης εἰς ὕψος 1700—1800 μ., ἐνθα ὑφίστατο εἰδός τι δινέσεως κινήσεως, μικρᾶς ἀλλῶς σφοδρότης.

ΠΑ. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ.

Ἄφες τὸ αἶσθημα νὰ διγῇ
βίον εὐδαίμονα ἀν ποθῇς·

ἀν ἡ καρδιά τὸν νοῦν νικήσῃ,
θὰ ὑποφέρῃς, θὰ χλευασθῇς ! . . .

Ἐὰν τὸ αἶσθημα πλημμυρῇ
εἰν' ἡ πλημμύρα ὀρμητικῇ,
οὐδὲν ἰσχύει νὰ τὴν κρατήσῃ,
οὐ κατακλύζει ὅλον ἐκεῖ.

«Ἄφες τὸ αἶσθημα νὰ διγῇ ! . . . »
πλὴν δὲν ἰσχύει βορρᾷ πνοῇ
τὴν θεῖαν ψλόγα ποτὲ νὰ δούσῃ
εἶναι τὸ αἶσθημα ἡ ζωὴ !

ὦ, τίς ἐκ τοῦ ἄνθους
τὸ μύρον ν' ἀρπάσῃ
θὰ ἦν ἱκανός ;
ὁπότε τῆς αὔρας
πνοὴν περυσίζει

μαίτιδ' αὐγῇν,
τὸ αἶρ' εἰς τὸν Πλάστην
ὡς θεῖον λιθάνου

θυσίαν ἀγνῇν.
Τὸ μύρον, τοῦ ἄνθους
τὸ αἶσθημα εἶναι
ὑψοῦται, ὑψοῦται
πρὸς τὸν οὐρανόν,

ἐκεῖ ὅπου πᾶσα
ἀγνὴ τῆς καρδίας
ἡχὼ κατατείνει
καὶ πᾶς θεὸς πόθος
τὸ κέντρον εὐρίσκει
παρὰ τῷ Θεῷ.

Τίς τῆς ἀπδόνας
τὸ ἄσμα νὰ παῦσῃ
ἀδραν' χάριν πνέον

θὰ ἦν ἱκανός ;
ἐνθ' τὴν γαλήνῃν
τὴν νύκτιον σχίζον
ὑψοῦται, ὑψοῦται
πρὸς τὸν οὐρανόν.

γλυκὺς παλμὸς εἶναι
τ' ὥραϊόν τῆς ἄσμα
καὶ ἄγιος πόθος
ἐκεῖθεν πνευσθεῖς.

Τ' ἀκού' ἡ σελήνην,
ὥχρ' αὐτὴν καλογραῖα,
καὶ δάκρυον χύνει
καὶ εἶναι τὸ δάκρυ
ἀκτὶς ἀργυρᾶ.

τ' ἀκούει ἡ αὔρα,
θεὰ ἀερώδης,
καὶ στόνον ἀφίνει
καὶ εἶται ὁ στόνος
πνοὴν ὁροδερά.

Ὁ Πλάστης· ὁ Πλάστης
ὁ στέλλων τὸ μύρον
εἰς τᾶνθος, καὶ τᾶσμα
εἰς τὴν ἀπδόνα,
αἰσθήματος φθόγγους
ἐνθ' εἰς τὰ χεῖλην,
μ' αἰσθήματος μύρα
πληροῖ τὰς ψυχάς.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΣΤΟΥ.